

Stadighed omtrent dobbelt saameget Bed i Skoven som det andet, og Mange ville nu sige: „Ja, Gudbevares, det er deilig, der have vi saameget godt Bed staaende“, medens man fra det oekonomiske Standpunkt maa sige, at af denne store Bedmasse staaer den halve Deel til aldeles ingen Nytte, fordi man, selv om den var borte, kunde have den samme Production; og dette er virkelig til en vis Grad Tilfaeldet med de faalsterke Skove. Jeg er ikke ubekjendt med Tilstanden i Statskovene paa Falster, jeg har tvertimod været med at optage adskillige Prøveflader, som vise, at Skovbestyrelsen sætter Pris paa at have en stor Bedmængde staaende, uden at derved Bedudbyttet forbedres eller forøges. Paa den anden Side har jeg imidlertid ikke paa staaet, at alle private Skove bleve bestyrede bedre end de kongelige, men jeg har sagt, at det private Skovbrug har overfløjet det kongelige, og det maa jeg rigtignok sige, saalænge de kongelige Skovridere ikke kunne opstille Noget imod hvad jeg har ytret; jeg har forgæves søgt at faae dem dertil, men de have kun lagt mig for Had i hele Landet. Jeg tilstaaer, at jeg mener, at dette Lovforslag skulde være en fornyet Opfordring til dem, eller til, at den høitærede Finantsminister skulde faae dem til enten at give efter med Hensyn til Principet eller virkelig at modbevise det, der, hvis jeg har Ret, er en aldeles vrang og feilagtig Forestilling. Det gaaer ikke an at gjøre, som Medlemmerne af den kongelige Forstetat have gjort lige siden 1834, da en nuværende Overforster udtalte, at privat Skovbrug absolut maatte lede til Skovenes Udælgelse, men derefter, da man modbeviste ham, taug stille; saaledes er det stadigt gaaet siden, de have avanceret de dristigste Sætninger om Skovbruget, ja, de ere endog gaaede saavidt, at en stor Deel af dem, jeg troer 12 à 14, i Samling have underskrevet og offentliggjort en Erklæring til Finantsministeriet, som mærkelig nok blev lagt ad acta, hvori blandt Andet forekommer, at de Herrer ikke vide, hvad Forskjel der er paa en vis Reguleringsmethode, den saakaldte rationelle Methode, og paa en vis Behandlingsmaade af Skovene, som om man kunde sammenligne de to Ting, da dog enhver Reguleringss-

methode kan anvendes paa Skove, behandlede efter en hvilken som helst Skovbrugsmåade; saaledes gaaer det: de Herrer føre det store Ord, men, naar de skulle staae fast og forsvare deres Mening, saa tie de stille og lade deres store Ord gjøre deres Virkning. Jeg kan derfor ikke, selv uden Hensyn til den private Mand som overfor mig er forpligtet til at staae ved sit Bud og som dog har nogen Interesse af at faae at vide, hvorvidt man vil gjøre Krav paa dette Tilbud, der er gjort for Løbet af indeværende Aar, eller ikke — selv uden Hensyn til ham kan jeg, af Hensyn til de betydelige Capitaler, der staae i Statskovene, ikke tage dette Lovforslag tilbage. Det maa engang, hvad det end skal koste, komme til en Afgjørelse, om disse Statssejendomme behandles efter fornuftige oekonomiske Grundsætninger eller ikke, det maa komme til en alvorlig Sammenligning mellem de gamle tydske Fremgangsmaader, med deres forfærdelig lange Omdrift og uhyre Capitaler, og den sandelig ikke unge, danske Fremgangsmaade, som afdøde Statsminister Grev Reventlow i sin Tid foreslog; han kunde, naaget han var Rentekammer-Præsident, dog ikke faae Bugt med Skovetaten, og jeg har saaledes Historiens Erfaring for mig, at det ikke er saalædt at faae dennes Medlemmer til at indlade sig i en ordentlig Meningskamp; den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (Estrup) behøver derfor virkelig ikke at forsvare dem — blot han kunde faae dem i Siden.

Finantsministeren: Ja, den ærede Rigsdagsmands Strid med Skovetaten troer jeg dog ikke her kan føres frem og faae sin Afgjørelse; jeg er overbevist om, at det vil være rettest at lade den være ganske udenfor nærværende Sag. Jeg har blot afgivet den Erklæring, at, forinden jeg faae mig istand til at gaae ind paa nærværende Lovforslag, maatte der foreligge ganske andre Oplysninger end de, der fortiden ere tilstede; jeg har sagt, at min Opmærksomhed var henvendt paa det af den ærede Rigsdagsmand reiste Spørgsmaal, og at der, allerede før dette Lovforslag var fremkommet, var gjort de fornødne Skridt, for at Sagen kunde tages under Overveelse. Jeg